

1895 har slaaet fast, at alle Postbude skulle have Adgang til Alderstillæg, synes det at være en logisk Selvfølge, at de ogsaa skulle have Pensionsret, og Udvalget har ment, at det ikke vil faa nogen nævneværdig finansiel Betydning. Man kan jo dog ikke forudsætte, at alle de 80 opnaa Pensionsalder. Pensionen vil dog i Reglen efter det foreslaaede, og efter hvad Udvalget har indstillet til Vedtagelse ikke kunne opnaas — i alt Fald vil ikke fuld Pension kunne opnaas — før i en Alder af mellem 65 og 70 Aar.

Hele Udvalget er altsaa enig i at indstille Forslaget til Vedtagelse, kun med en lille Ændring, der altsaa gaar ud paa, at man vil sikre de privat antagne Postbude Pension i Lighed med de fast antagne, og hele Udvalget stiller derfor det eneste Ændringsforslag, som er stillet til Lovforslaget, nemlig om at privat Tjenestetid skal regnes lig med fast Ansættelse i Stedet for, at det i Regeringsforslaget er foreslaaet, at tre Aars privat Tjeneste skal regnes lig med to Aar fast Ansættelse. Jeg skal hermed indskrænke mig hertil og anbefale Forslaget til det høje Tings Velvilje.

M. Madsen: Idet jeg i det hele kan slutte mig til den ærede Ordfører Udtalelser, skal jeg blot opfordre mine Meningsfæller til at slutte sig til den foreslaaede Ordning, som er den naturlige Følge af det almindelige Billighedshensyn, der tilsiger, at Provinspostbudene blive stillede paa lige Fod med de københavnske Postbude.

Indenrigsministeren (Bramsen): Det ærede Udvalg har jo sluttet sig til det foreliggende Lovforslag med en lille Ændring, om hvilken jeg skal tillade mig at sige et Par Ord. Jeg er selvfølgelig Udvalget taknemmelig, fordi det saaledes har indstillet Lovforslaget til uforandret Vedtagelse med denne lille Ændring. Den foreslaar jo i Modsætning til Regeringsforslaget, at 3 Aars privat Tjeneste skal regnes for den fulde Tjenestetid, medens ifølge Forslaget 3 Aars privat Tjeneste kun skulde regnes lig med 2 Aars Stats-tjeneste. Det er, som den ærede Ordfører nævnede, en Ændring af meget ringe finansiel Rækkevidde, hvorfor jeg ikke mener, at der af finansielle Grunde bør være nogen Betænkelighed hos det høje Ting ved at gaa ind paa denne Ændring. Hvis vi tænkte os, at samtlige Provinspostbude, som ere 60 Aar eller derover, den 1ste Oktober 1900 erholdt Afsked straks,

wilde det medføre en forøget Pensionsbyrde for Statskassen af 1,316 Kr., idet nemlig efter Regeringsforslaget Pensionen for de paagældende 19 vilde andrage 9,483 Kr. og efter Udvalgets Forslag 10,799. Hvis vi tænke os, at kun de, der ere 65 Aar, søgte Afsked, vilde denne Forskel af 1,316 Kr. falde til 709 Kr., idet Ændringen da vilde komme et Antal af 12 Funktionærer til gode. Det er derfor en Ændring, som jeg meget gerne vil slutte mig til, idet vi jo gerne se, at disse Funktionærer, gamle vel-tjente Postbude, faa en Forhøjelse i deres Pension af gennemsnitlig omtrent 100 Kr. om Aaret, men jeg skylder dog at oplyse, at naar Regeringen har foreslaaet, at der kun skulde beregnes to Tredjedele af den private Tjenestetid lige med Tjenestetiden som statsansat, er det, om jeg maa udtrykke mig, sket af en ideel Grund, idet man har syntes, at der burde gøres nogen Forskel, eksempelvis mellem en Pakmester, som har været statsansat siden 1870, og et Postbud, som kun har været statsansat siden 1889, og som har været i vedkommende Postmesters private Tjeneste fra 1870 til 1889. Det er denne Forskel, som har fundet et Udtryk i Regeringens Forslag, men som nu forsvinder efter det ærede Udvalgs Ændringsforslag. Der er jo imidlertid ikke Tale om, at der sker nogen Uret mod nogen, men der finder en Begunstigelse Sted; man stiller blot 2 Personer lige, om hvilke der kunde være Tale om, at den ene ikke burde komme saa højt op i Pension som den anden. Under disse Omstændigheder vil jeg da meget gerne slutte mig til, at man ikke opretholder denne Forskel; man kan jo da for disse faa Funktionærers Vedkommende glæde sig over, at de kunne komme til at nyde en noget højere Pension end den, de ellers vilde kunne gøre Regning paa.

Jeg har i øvrigt ikke noget at erindre i Anledning af det, som den ærede Ordfører udtalte, men det er alligevel muligt, at jeg kunde finde Anledning til at forhandle med Udvalget mellem 2den og 3dje Behandling om en redaktionel Ændring, idet det ikke er ganske sikkert, at det Ændringsforslag, som er stillet, ikke kunde gøres tydeligere, end det er sket her, saa at der ikke senere skulde kunne opstaa nogen Misforstaaelse om, hvad der skulde betragtes som privat Tjeneste, og i hvilket Omfang den private Tjeneste i det hele taget kan blive at behandle som givende Pensionsret. Dette forbeholder jeg mig altsaa at forhandle med det ærede Udvalg om inden 3dje Behandling, og jeg er fore-